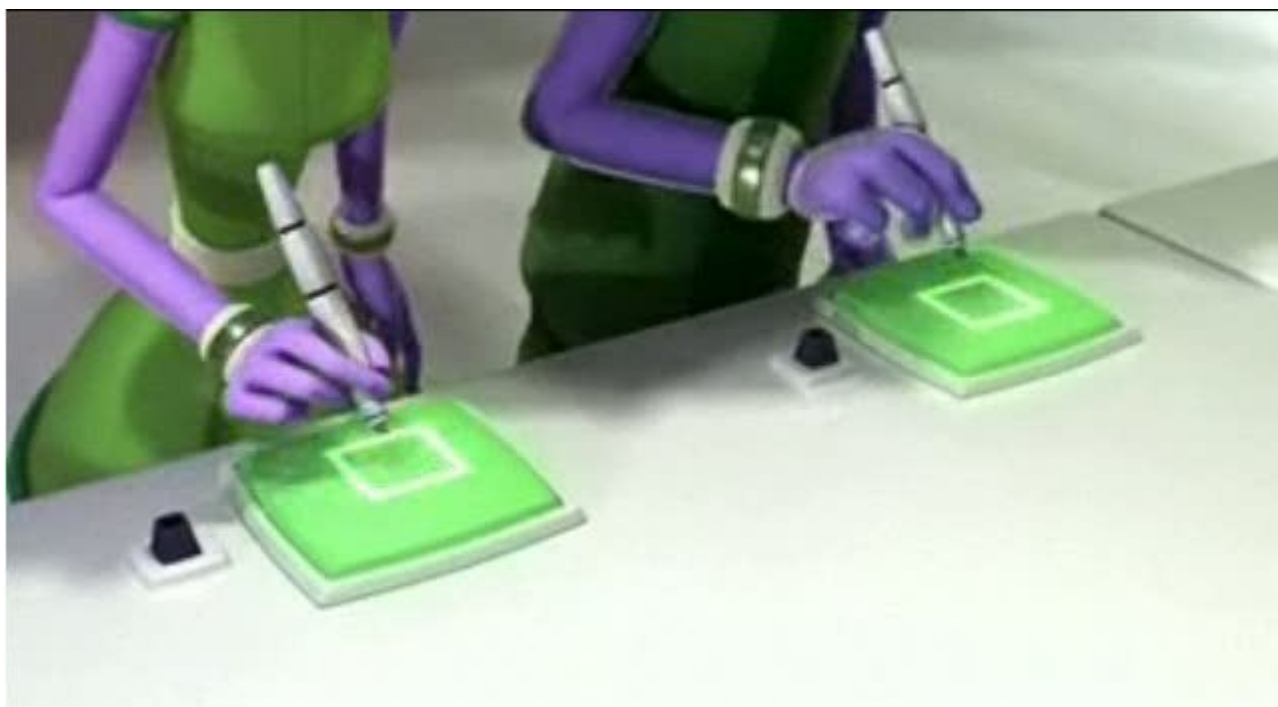

Jaargang 3 nr. 91
14 juni 2009

De licence to kill van artsen
is de enige reden waarom
ADHD tot een ziekte moest
worden uitgeroepen.

Aan de hand van de DSM-IV-criteria kan iedereen bij iedereen ADHD vaststellen.

Moest men daarbij die aandoening, alleen met een aspirientje hebben kunnen behandelen, dan hoefde ADHD nooit tot een medische aandoening worden uitgeroepen.

Immers, nu worden gigantische sommen geld verspild om toch maar iets te kunnen vinden, wat die symptomen van een normaal gedrag als een ziekte zou kunnen legitimeren.

Om de bestaande diagnose te stellen, is zelfs helemaal geen arts nodig, iedereen kan in deze psychiaterke spelen, vandaar ook de rol van wat men in het jargon het multidisciplinaire team heeft genoemd.

Een arts dient in deze komedie alleen omdat alleen een arts, binnen strikte wettelijke normen, de bevoegdheid bezit om een toxicomanie in te stellen en in stand te houden.

En omwille van die strikte wettelijke normen (art.3, wet 24-02-1921), moest de optelling van kenmerken die een pedagogisch comfort hinderen, tot een ziekte worden uitgeroepen.

Het handige van deze fraude bestaat erin, dat deze toxicomanie vanzelfsprekend bij elk persoon schadelijke effecten teweegbrengt.

Waardoor artsen dan echt ... van een ziekte gaan spreken.

Lage doseringen psychotica als doping, verergeren de symptomen van ADHD (CBG, 7 juli 2005), zodat hoger doseren moet, tot men uiteindelijk bipolair kan balanceren op psychotica en antipsychotica.

Van de antipsychotica is bekend dat ze een leven met gemiddeld 15 jaar inkorten.

En van psychotica is bekend, dat ze doen hallucineren, agressie en moord veroorzaken, en zelfmoorden, omdat een beschadigd zenuwstelsel een controle over het gedrag heeft verloren.

Die licence to kill maakte dat ADHD een ziekte moest worden.

Als men er nooit zal in slagen om aan te tonen dat dit toch een echte ziekte zou zijn, zal men de cocaïne- en amfetaminestoffen, die men daarvoor legaal gaat dealen, simpelweg uit de opiumwetgeving halen.

Want die administratieve rompslomp daarrond hindert nogal de vlotte totstandkoming van een wereldwijd pedagogisch comfort.

Maar ook dat is geen probleem, ik ken dermatologen, apothekers, dokters die ik nog nooit gezien heb maar gewoon maar even moet bellen, 5 euro in de brievenbus en voorschrift ligt klaar op de trap en ga zo maar door.

Nu al worden nieuwe amfetaminepatronen niet meer onder een opiumwetgeving gebracht.

Wat het geval is met de amfetaminestoffen om depressies (met SSRI's) te drogeren (of te behandelen).

De term SSRI staat voor het fabeltje dat werd uitgevonden, precies om te vermijden dat men die nieuwe stoffen als amfetamines zou moeten declareren, waardoor ze dan wel onder een opiumwetgeving hadden moeten vallen.

Heel toevallig werd die stunt bedacht toen Prozac (Eli Lilly) als een nieuw antidepressivum werd geboren, en ook toevallig zag onlangs (in 2003 in de VS) Strattera (Eli Lilly), als een totaal nieuwe stof het lucratieve levenslicht.

Terwijl het als tomoxetine of atomoxetine al van voor 1985 als een bijproduct van Prozac ongebruikt in de rekken van het bedrijf lag.

Vandaar dat patiënten aangeraden wordt antidepressiva te blijven slikken, omdat men daarmee maskeert dat eigenlijk een toxicomanie werd ingesteld.

Renners zijn op dat vlak veel slimmer dan artsen, die zich medische wetenschappers plegen te noemen.

[Verbazing bij uitspraak 'dopingjager' Dr.Chris Goossens in DS 19/07/2008 \(klik voor artikel\).](#)

[Gebruik van antidepressiva in de sport \(klik voor artikel\).](#)

Prozac en Strattera worden in het peloton al ijverig als legale amfetamedoping gebruikt, simpelweg omdat wetenschappelijk achterhaalde en naïeve artsen bij WADA (World AntiDoping Agency) de verboden lijsten voor sporters moeten opstellen.

Die artsen denken nog steeds dat antidepressiva ongekende stoffetjes toevoegen en onbekende evenwichten zouden herstellen volgens een mechanisme dat niemand kent, maar dat wel goed is voor de mensen.

Omdat ze de mensen ermee drogeren.

Maar dat laatste wil niemand (nog) geweten hebben.

Welke aandoening zou hypocrisie zijn?
En een ... licence to kill?

En laat dit dan even roddel wezen:

In België zijn beroepsjournalisten onderworpen aan een deontologische regel, die hen voorschrijft in welke zin er moet bericht worden over 'geesteszieken' en het behandelen ervan.

[Die deontologische regel werd opgesteld door het farmaceutisch bedrijf: Eli Lilly.](#)

Elke vorm van herkenning met het bestaande, kan vanzelfsprekend op puur toeval wijzen, temeer omdat niets hiervan dan ook echt verzonnen is.

Apotheker Fernand Haesbrouck, 14 juni 2009